

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Rafał Malarski

SSN Andrzej Siuchniński

Protokolant Małgorzata Sobieszczańska

przy udziale prokuratora delegowanego do Prokuratury Krajowej Krzysztofa
Urgacza,

w sprawie **C. C.**

skazanego z art. 200 § 1 i 3 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 27 września 2022 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 24 września 2021 r., sygn. akt II AKa 54/21,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

z dnia 16 listopada 2020 r., sygn. akt III K 142/19,

**1. na podstawie art. 529 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k.
umorzyć postępowanie kasacyjne;**

**2 obciążyć Skarb Państwa kosztami postępowania kasacyjnego
w części dotyczącej wydatków związanych z tym
postępowaniem.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu wyrokiem z dnia 24 września 2021 r. (sygn. akt II AKa 54/21) utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 16 listopada 2020 r. (sygn. akt III K 142/19), którym C. C. uznano za winnego czynu z art. 197 § 2 i 3 pkt 2 k.k. i art. 13 § 1 w zw. z art. 197 § 3 pkt 2 k.k. oraz art. 200 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za który wymierzono mu karę 7 lat pozbawienia wolności oraz czynu z art. 207 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Jako karę łączną orzeczono karę 7 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrok Sądu Okręgowego zawierał także rozstrzygnięcia w przedmiocie środków karnych, zaliczenia okresu tymczasowego aresztowania na poczet kary oraz kosztów procesu.

Kasację od ww. wyroku Sądu Apelacyjnego na korzyść skazanego C. C. złożył obrońca. Nadzwyczajny środek zaskarżenia wpłynął do Sądu Najwyższego dnia 7 kwietnia 2022 r. (k. 1 akt I KK 149/22).

Z dołączonego do akt sprawy odpisu skróconego aktu zgonu C. C. sporządzonego w dniu 30 maja 2022 r. (k. 27 akt sprawy I KK 149/22) wynika, że skazany zmarł w dniu 25 maja 2022 r., czyli już po wniesieniu i przyjęciu kasacji. Należy zatem uznać ją za dopuszczalną, bowiem w dacie jej wnoszenia nie istniała okoliczność, o której mowa w art. 529 k.p.k. Natomiast zaistnienie tej okoliczności już po wniesieniu kasacji (na etapie jej rozpoznawania), przy niemożności jej uwzględnienia na korzyść skazanego wobec uznania przez Sąd Najwyższy, że kasacja jest oczywiście bezzasadna, obliguje do umorzenia postępowania kasacyjnego prowadzonego wobec C. C. (art. 529 k.p.k. *a contrario*).

Rozstrzygnięcie w przedmiocie wydatków postępowania kasacyjnego znajduje oparcie w treści art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. i w zw. z art. 637a k.p.k. Jak słusznie wskazuje się w orzecznictwie, śmierć skazanego w toku postępowania kasacyjnego, analogicznie jak w toku zwykłego postępowania instancyjnego, prowadzi do obciążenia Skarbu Państwa kosztami tego postępowania, niezależnie od tego, że wniesiona na jego korzyść kasacja podlega rozpoznaniu. Przepis art. 529 k.p.k. pozwalający rozpoznać kasację wniesioną na korzyść skazanego, mimo jego śmierci, stanowi wyjątek od reguły nakazującej umorzyć postępowanie w takim wypadku. Zakres jego działania odnosi się wyłącznie do sfery rozstrzygania o odpowiedzialności karnej skazanego, natomiast

nie dotyczy już zagadnień ubocznych, do jakich należy rozstrzyganie o kosztach procesu. Toteż sytuacja jest tu analogiczna, jak w wypadku umorzenia postępowania, tj. koszty procesu ponosi Skarb Państwa. Dotyczy to oczywiście tych składowych kosztów procesu, które nie zostały już przez skazanego przed jego śmiercią uiszczone, nie dotyczy zatem opłaty od kasacji uiszczonej już w tej sprawie. Stąd wniesiona przez skazanego opłata od kasacji, mimo iż wchodzi w skład kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, nie ulega zwrotowi, nie ma bowiem podmiotu uprawnionego do przyjęcia tej opłaty (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1999 r., V KKN 412/97).

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w postanowieniu.

[as]